

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 583/2023-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Jurajom Gavalcom, advokátom, Piešťanská 3, Trnava, proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 6 To 134/2022 z 3. novembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 29. marca 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojich základných práv podľa čl. 8 ods. 2 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 6 To 134/2022 z 3. novembra 2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“). Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) č. k. 5 T 45/2022 z 10. augusta 2022 bol sťažovateľ uznaný vinným v skutku č. 1 zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) a ods. 3 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písm. d) a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a v skutku č. 2 zo zločinu opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) a d) a ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, za čo mu bol v skutku č. 1 uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a uložená povinnosť nahradiť škodu

a v skutku č. 2 uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, povinnosť nahradit' škodu, trest prepadnutia veci a ochranné protitoxikomanické liečenie.

3. Napadnutým rozsudkom bol rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu za skutok č. 2 zrušený a sťažovateľ bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov a prepadnutia veci.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že poškodené v jeho veci (bývalá manželka sťažovateľa a jej matka) vzali svoj súhlas s jeho trestným stíhaním späť, čo však krajský súd v napadnutom rozsudku považoval za neúčinné. Aj na verejnom zasadnutí poškodené uviedli, že ide o ich slobodné rozhodnutie v záujme detí, resp. vnúcat.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práv napadnutým rozsudkom v trestnej veci sťažovateľa.

6. V zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

7. Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd pri uplatňovaní svojej právomoci vychádza zo zásady, že ústava ukladá všeobecným súdom chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť (I. ÚS 6/04, IV. ÚS 179/05, II. ÚS 90/06, III. ÚS 42/07).

8. Z okolností tejto veci podľa názoru ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ mal možnosť podať vo svojej trestnej veci dovolanie podľa § 368 a nasl. zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“), keď sám pred ústavným súdom okrem iného namieta absenciu (späťvzatie) súhlasu na jeho trestné stíhanie, čo je dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku. Zo zistení ústavného súdu ďalej vyplýva, že sťažovateľ dovolanie vo svojej veci nepodal.

9. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné ústavnú sťažnosť ako celok odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu neprípustnosti.

10. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľa už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu